

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת בהעלותך
Shabbos Parshas Beha'aloscha
יח' סיון תשס"א - June 9, 2001

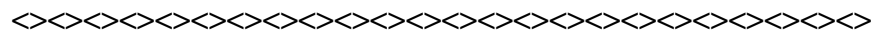
לכל זמן ועת (Monsey, NY).....

הדלקת נרות - 8:09 * שקיעה/יום השבת - 8:28
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:34 צאת הכוכבים/מעריב - 9:18
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:10 לשיטת רבינו תם - 9:40
*מי שמדליק מוקדם, אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר).

מדעת עליון

דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות... יאירו שבעת הנרות וגו' (ח-ב)
איתא במדרש: "את מוצא למעלה יא' שבטים הקריבו ושבת אפרים הקריב וכו' חוץ מנשיאו של לוי שהוא אהרן הכהן. והיה אומר אוי לי שמא בשבילי אין הקב"ה מקבל שבט לוי. אמר לו הקב"ה אל תתירא, לגדולה מזו אתה מתוקן, לכך נא' 'בהעלותך את הנרות' ע"כ." ויש לשאול על לשון המדרש "יא' שבטים ושבת אפרים הקריב", דמשמע שעיקר צערו של אהרן היה משום שבט אפרים? והביא הגמור' יעקב כולי צ"ל בס' מעם לועז בשם הרמב"ם, שיום ראשון שבו התחילו הנשיאים להביא הקרבנות היה יום א' לשבוע, ואח"כ היו כל הנשיאים מביאים קרבנם בזה אחר זה, יום אחרי יום, בלי הפסק. ונשיא אפרים הביא קרבנו ביום השביעי שחל בשבת. אמנם הלכה ברורה היא שקרבן ציבור דוחה את השבת, משא"כ קרבן יחיד אינו דוחה את השבת. ולכן אם לא היה אהרן רואה ששבט אפרים הביא הקרבן, לא היה מצטער כל כך, ולא היה אומר ששבטו של אפרים איבד את הזכות ליטול חלק בקרבנות בגלל חטאו, שהרי אפשר היה לומר שכל נשיא היה מביא בשביל עצמו ולא בשביל שבטו. אבל עכשיו שקרבנו של אפרים באמת היה נקרב והיה דוחה את השבת, א"כ סימן הוא זה שזה קרבן ציבור, ואז התחיל אהרן להצטער.

זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם וכו' (יא-ה)
רבו הפירושים במה שאמרו בני ישראל ה' "חנם", והלא לא אכלו במצרים

והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה וגו' (יב-ג)

Humility is a most important character trait. With all of *Moshe Rabbeinu's* greatness, the only feature the *Torah* lists in praise of him is that he was "*the most humble from any man on the face of the earth*". Given its enormous importance, why does the *Torah* not include humility among the *mitzvos*?

Explains **R' Menachem Mendel of Kotzk ZT"L**, a *mitzvah* should be done with a true awareness of the *mitzvah* that he is doing and with the proper concentration and intent. This is impossible with humility, because if a person thinks of himself as having achieved humility, he is, in effect, vain. Thus, for one to be fully aware of performing this *mitzvah*, by thinking to oneself, "In spite of how wise and virtuous I am, I am going to remain humble" - this is pure vanity. A person who is offended because he is not accorded what he feels is his due, is obviously an arrogant person. For one to say, "It doesn't bother me that I was not given the honor due to me," is not only being vain, but also being self-deceptive.

Said the Kotzker, if humility were a *mitzvah*, pious people might first go to the *mikvah*, put on their finest clothes, and say, "I am hereby about to fulfill the *mitzvah* of being humble!"

הוא היה אומר.....

An old, **wise man** once said:

"There are two lasting bequests we can give our children: One is roots. The other is wings."

R' Yisroel Yudellah ZT"L would say:

"Which is more important, *Torah* or *Tefillah*? Well, *Torah* is *Hashem* speaking to man, while prayer is man speaking to *Hashem*. Both are equally essential for a real dialogue to take place."

R' Yaakov Krantz ZT"L (Dubner Maggid) would say:

"How unique are the selective memories of the *Bnei Yisroel*. The fish and fruit of Egypt they remember instantly, but the plagues and affliction they forget so quickly!"

Mazel Tov to Rabbi and Mrs. Jonathon Gewirtz on the Birth of their Daughter, Bracha Devorah.

May they see much Nachas from her in the future

To sponsor or dedicate an issue call 845-362-4380 or E-Mail: TorahTavlin@aol.com

